

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 279-ҳадис

* إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُدْنِي الْمُؤْمِنَ فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ وَيَسْتَرْهُ مِنَ النَّاسِ وَيَقَرُّهُ بِذُنُوبِهِ، فَيَقُولُ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ أَيْ رَبِّ، حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ، وَرَأَى فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ قَدْ هَلَكَ قَالَ: فَإِنِّي قَدْ سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا، وَأَنَا أَعْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ ثُمَّ يُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ بِيَمِينِهِ، وَأَمَّا الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُ فَيَقُولُ الْأَشْهَادُ: «هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَّا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ».

(رواه ابن ماجه عن ابن عمر)

Албатта, Аллоҳ таоло мўминни яқинлаштириб, унга соясини ташлайди-да, уни одамлардан тўсиб, гуноҳларига иқрор қилдиради. Ва: «Ундай гуноҳингни, бундай гуноҳингни биласанми?» дейди. У: «Ҳа, ё Раббим», деб ўз гуноҳларига иқрор бўлади. Ва ўзини ҳалок бўлганлар қаторидаман, деб гумон қилади. Шунда Аллоҳ таоло: «Мен гуноҳларингни дунёда одамлар кўзидан тўсган эдим. Бугун уларни кечираман», дейди. Шундан кейин яхшиликлар китоби ўнг томонидан берилади. Аммо кофир ва мунофиқларга гувоҳлар: «**Ана шулар Парвардигорлари номидан ёлғон гапирганлар**», - дейдилар. **Огоҳ бўлингизки, Аллоҳнинг лаънати золимларга (бўлур).**

Ибн Умар (розияллоҳу анҳумо)дан. Ибн Можа ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI

